nende soowimist küsis. Ta mõtles, et n'ad ehk kasinaste arwawad saanud olewad ja awaldas seda ka neile. „Ei," wastasiwad need, meie täname Teid Teie helde ande eest wäga, mis meile olete annud; aga meie ei wõinud seda mite enesele pidada, sest meie arwame, et Teie andmisega wist eksinud olete ja mitte nenda palju anda 'pole tahtnud. Sellepärast tahame alandlikult Teile seda eksituse läbi antud raha tagasi anda ja palume oma tahtmist mõõda anda."

„Õigus küll," wastas rentnik, „ma olen kogemata seda raha Teile annud. Sellepärast wõtke nüüd, mis ma Teile oma tahtmistmõõda ja mite enam kogemata, annan." Nende sõnadega andis ta üht palju suuremat raharulli meeste kätte, kes seda kohe lahti wõtsiwad ja weel enam imekspanemiseks kui enne, kakskord enam kuldraha sees leidsiwad olewat.

Nüüd ei wõinud n'ad kauem endid waigistada, waid päritsiwad järele, kust see tulla, et ta oma sulasega, kes üht kõit õõseks wälja kaste kätte jätnud, tapelnud, ja nendele ometige nii suurt andi annud; sest nemad ei olla seda weel enne näinud, et üks paha inimene ka Jumalat meeletuletada ja waestele ehk muu pühaliku asjade tarwis andid annab.

„Waadage, sõbrad," hakkas rentnik seletama, „see tuleb sest, et inimene kõiges asjus peab hoolas olema. Kui minu sulased igakord, n'agu siin näituseks, kõisi saaksiwad õõse wälja kaste kätte jätma, siis ei saaks üks kõis kuigi kaua wastupidama, waid peagi äramädanema. Kui ta aga hoolega hoitud saab, wõib tema kaua seista ja ei oleks ilmaasjata raha tarwis wäljaanda, waid muu kasuliku asjade tarwis kokku hoida, n'agu Teie nüüd käite. Sellepärast peab põllumehe kõige suurem hool ja mure olema, oma maeapidamist õiges korras pidada; — teeb ta seda, siis läheb tema elujärg hääste. Kas seda 'pole ilmas küllalt nähtud, kui palju hooletus kahju saadab? Iga õige maeapidamist korra pääle nõudja peremehe kohus on, et ta silmad ees ja taga peab pidama, sell' kombel ennast kahjo